

Środa, 25 marca 2009 r.

Śródkresowy przegląd ram finansowych na lata 2007-2013

P6_TA(2009)0174

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie śródkresowego przeglądu ram finansowych na lata 2007-2013 (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat WE, a w szczególności jego art. 268-280,
- uwzględniając trwający proces ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne (PMI) z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013 ⁽²⁾,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji „Reformowanie budżetu, zmienianie Europy” z dnia 3 listopada 2008 r. (SEC(2008)2739),
- uwzględniając wyniki konferencji pt. „Reformowanie budżetu, zmienianie Europy”, zorganizowaną przez Komisję w dniu 12 listopada 2008 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2008 r. (wszystkie sekcje) ⁽³⁾ i z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie projektów budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2009 r. (wszystkie sekcje) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zasobów własnych Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w zakresie wieloletnich ram finansowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie czwartego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej i społecznej ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 373.⁽³⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 454.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 214.⁽⁶⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 263.⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0068.

Środa, 25 marca 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje posiedzeń Rady Europejskiej w dniach 15-16 grudnia 2005 r., 21-22 czerwca 2007 r. i 11-12 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając odpowiedź Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na komunikat Komisji pt. „Reformowanie budżetu, zmienianie Europy” (SEC(2007)1188),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, jak również Komisji Rozwoju, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0110/2009),
- A. mając na uwadze, że w dniu 17 maja 2006 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja zawarły porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami („PMI z dnia 17 maja 2006 r.”) po intensywnych negocjacjach na podstawie stanowiska negocjacyjnego Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2005 r., opartego o wnikliwą analizę potrzeb mającą na celu określenie priorytetów politycznych, a także porozumienie osiągnięte przez państwa członkowskie w 2005 r.,
- B. mając na uwadze, że PMI z dnia 17 maja 2006 r. stanowi, że Komisja przygotowuje sprawozdanie na temat funkcjonowania PMI do końca 2009 r. i wzywa Komisję do przeprowadzenia pełnego i szeroko zakrojonego przeglądu obejmującego wszystkie aspekty wydatków UE, włączając w to wspólną politykę rolną, a także zasoby, w tym rabat Wielkiej Brytanii, i do przedłożenia sprawozdania w roku 2008/2009,
- C. mając na uwadze, że we wrześniu 2007 r. Komisja zainicjowała szeroko zakrojone konsultacje społeczne, w ramach których przekazano ponad 300 uwag, a w dniu 12 listopada 2008 r. zorganizowała konferencję pt. „Reformowanie budżetu, zmienianie Europy”, która stanowiła pierwszy etap procesu przeglądu,
- D. mając na uwadze, że najpóźniej jesienią 2009 r. Komisja zamierza przedłożyć komunikat, w którym przedstawi główne kierunki, które powinny mieć zastosowanie podczas opracowywania następnych ram finansowych, i powinna przedstawić sprawozdanie na temat funkcjonowania PMI z dnia 17 maja 2006 r. (etap drugi procesu), natomiast wnioski dotyczące następnych wieloletnich ram finansowych (WRF) i PMI zostaną przedłożone przez następną Komisję (etap trzeci) w 2010 r.,
- E. mając na uwadze, że proces ratyfikacji traktatu lizbońskiego nie został jeszcze zakończony,
- F. mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami finansowymi traktatu lizbońskiego WRF będą miały charakter prawnie wiążący na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i będą ustalane „na okres co najmniej pięciu lat”,
- G. mając na uwadze, że traktat lizboński zakłada rozszerzenie kompetencji Unii Europejskiej, czego konsekwencje mogą zostać odzwierciedlone w szeregu nowych polityk, na które mogą być wymagane właściwe podstawy prawne i środki,
- H. mając na uwadze, że instytucje powinny zadbać o to, by harmonogram następnych ram finansowych zapewniał legitymację demokratyczną i w jak największym stopniu zgodność czasu obowiązywania z kadencją Komisji i Parlamentu, biorąc pod uwagę ewentualne dostosowanie i przedłużenie obecnych WRF do 2015/2016 r.,
- I. mając na uwadze, że mianowanie nowej Komisji i przesłuchania, które odbędą się w tym kontekście, powinny stanowić dla nowo wybranego Parlamentu możliwość przesłuchania i oceny nowych komisarzy w zakresie ich odnośnych priorytetów politycznych oraz uznanych w tym celu za konieczne budżetów,

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0093.

Środa, 25 marca 2009 r.

J. mając na uwadze, że śródk okresowa ocena trwających programów legislacyjnych, która ma odbyć się w 2010-2011 r., stanowi zasadniczą podstawę przyszłej oceny trwających programów i przyszłych priorytetów oraz powinna być należycie uwzględniona w kontekście ewentualnego dostosowania i przedłużenia obecnych ram finansowych do końca 2015/2016 r.,

1. przypomina, że obecny Parlament w znacznym stopniu przyczynił się do przyjęcia WRF na lata 2007-2013 oraz PMI z dnia 17 maja 2006 r., równocześnie umożliwiając ciągłość prawodawstwa wspólnotowego dzięki rozpoczęciu licznych programów wieloletnich; uważa, że większość zaleceń zawartych w sprawozdaniu Parlamentu jest nadal aktualna, ponieważ opiera się na podejściu oddolnym wprowadzającym powiązanie między zadaniami i obietnicami a niezbędnymi środkami budżetowymi; w tym kontekście jest zdania, że niektóre ogólne zasady i wytyczne oparte na przeszłych doświadczeniach powinny zostać przekazane następnemu Parlamentowi;

Podejście trzyetapowe

2. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji polegającą na zorganizowaniu szeroko zakrojonych konsultacji publicznych celem znalezienia nowych pomysłów i pojawiających się tendencji; przypomina jednak, że w granicach prerogatyw instytucjonalnych poszczególnych instytucji Parlament jest uprawniony do zbadania innych rozwiązań i kierunków myślenia w oparciu o samodzielnie zaplanowane konsultacje i przesłuchania;

3. uważa, że w ciągu ostatnich dwóch lat po wejściu w życie obecnych WRF (2007-2013) i PMI z dnia 17 maja 2006 r. poczyniono pewne postępy w odniesieniu do trzech filarów określonych przez Parlament w swojej rezolucji z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego⁽¹⁾, zakładających: pogodzenie priorytetów politycznych i potrzeb finansowych, modernizację struktury budżetu oraz poprawę jakości wykonania budżetu UE; zauważa jednak, że nadal możliwe są dalsze usprawnienia, jak zrealizowanie uzgodnionego wówczas poświadczenia wiarygodności (DAS), uproszczenie zasad i poprawa wykorzystania już zaplanowanych, ale w znacznej mierze niespożytkowanych funduszy;

4. przypomina, że zdaje sobie sprawę z faktu, iż w ostatecznym porozumieniu pewne problemy – jak wprowadzenie regionalnych i krajowych deklaracji w zakresie zarządzania – nadal pozostają nierozwiązane; podkreśla potrzebę zapewnienia dodatkowych środków na priorytety polityczne UE, w szczególności Galileo, Europejski Instytut Technologiczny i instrument żywnościowy oraz znalezienie rozwiązania za pomocą istniejących instrumentów PMI z dnia 17 maja 2006 r.; zauważa, że sama Rada nie była w stanie wdrożyć porozumienia Rady Europejskiej zakładającego przeznaczenia 5 mld euro z budżetu UE na plan żywienia i utrzymania koniunktury; jest zdania, że konieczne będą dalsze dostosowania w ramach obecnych WRF i PMI w oparciu o wystarczający i ambitny przegląd;

5. zaznacza, że należy wprowadzić rozróżnienie pomiędzy przeglądem niektórych programów w ramach obecnych WRF w oparciu o śródk okresowy przegląd prawodawstwa, który odbędzie się w 2010-2011 r., istniejące wyzwania wynikające z niewystarczającego finansowania działów 4 i 1a oraz nowe wyzwania takie jak energia i zmiany klimatu obywatelstwo, wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość, walka z przestępczością, Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa (WPZiB) oraz inne polityki związane z nowymi kompetencjami określonymi w traktacie z Lizbony, a przygotowaniem nowych WRF; podkreśla, że przedłużenie obowiązywania obecnych WRF tym bardziej czyni z ambitnego przeglądu śródk okresowego niezbędny warunek wstępny;

6. podkreśla, że obecny kontekst i szereg niewiadomych związanych z jednej strony z procesem ratyfikacji traktatu lizbońskiego, a z drugiej strony z końcem obecnej kadencji Parlamentu, wynikiem wyborów europejskich i utworzeniem nowej Komisji w obecnych warunkach gospodarczych nie pozwalają na zajęcie szczegółowych stanowisk mających na celu przeprowadzenie ambitnego przeglądu w nadchodzących miesiącach; podkreśla jednak, że ambitny przegląd winien stanowić pilny priorytet dla nowego Parlamentu i Komisji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 182.

Środa, 25 marca 2009 r.

7. w związku z powyższym jest zdania, że realistyczny śródkresowy przegląd powinien odbyć się w trzech etapach:
- (a) (i) rozwiązanie problemów i nierozstrzygniętych kwestii w kontekście rocznych procedur budżetowych, w miarę możliwości dzięki większej elastyczności i, w razie potrzeby, wykorzystanie części marginesu poniżej pułapu zasobów własnych,
 - (ii) analiza oceny śródkresowej,
 - (b) (i) przygotowanie do ewentualnego dostosowania i przedłużenia obecnych WRF do 2015/2016 r., aby umożliwić dogodne wprowadzenie systemu pięcioletnich WRF, nadających każdemu Parlamentowi i każdej Komisji na czas trwania ich kadencji odpowiedzialność polityczną za dane WRF;
 - (ii) ewentualne dostosowania i przedłużenie obecnych programów zgodnie z tym, co przewiduje prawodawstwo (2010-2011 r.) wraz z ewentualnym przedłużeniem WRF, czego Parlament domagał się już kilkakrotnie,
 - (c) przygotowanie do rozpoczęcia następnych WRF w 2016/2017 r.; ten etap wejdzie w zakres kompetencji Parlamentu wybranego w 2014 r.;

Zasady ogólne

8. przypomina, że pułap zasobów własnych stanowi 1,31 % DNB UE w środkach na zobowiązania i 1,24 % DNB UE w środkach na płatności; przypomina również, że co roku powstają znaczne marginesy poniżej pułapów ustanowionych ramami finansowymi, zwłaszcza w środkach na płatności (8 300 000 000 EUR w 2007 r., 13 000 000 000 EUR w 2008 r., 7 800 000 000 EUR w 2009 r.); ponadto przypomina o istnieniu dużych marginesów pomiędzy pułapami WRF a pułapem zasobów własnych UE ⁽¹⁾ (36 600 000 000 EUR w 2010 r., 44 200 000 000 EUR w 2011 r., 45 000 000 000 EUR w 2012 r. i 50 600 000 000 EUR w 2013 r.) ⁽²⁾;

9. potwierdza swoje stanowisko wyrażone w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 29 marca 2007 r., w którym podkreślił, że „związek polityczny pomiędzy reformą dochodów a przeglądem wydatków jest nieuchronny i w pełni zasadny”; jest zdania, że oba procesy powinny odbywać się równolegle, tak aby wspólnie umożliwiły kompleksową i zintegrowaną reformę mającą na celu stworzenie nowego systemu finansowania i wydatków UE najpóźniej dla WRF wchodzących w życie w 2016/2017 r., co oznaczałoby konieczność uprzedniego przeprowadzenia prac przygotowawczych, w tym ratyfikacji; wzywa do rozważenia systemu pozwalającego na sprowadzenie korzyści i obciążenia państw członkowskich do bardziej odpowiedniego poziomu;

10. jest zdania, że obecny światowy kryzys gospodarczy nie może odbić się na ogólnej wielkości zasobów UE, nawet jeśli krzywa DNB państw członkowskich przestanie stale rosnąć; dlatego jest przekonany, że wydatki UE powinny koncentrować się na politykach o wyraźnej europejskiej wartości dodanej, w pełni zgodnie z zasadami pomocniczości, proporcjonalności i solidarności; przypomina, że w czasie kryzysu miarą tej wartości dodanej jest w znacznym stopniu fundamentalna zasada solidarności między europejskimi narodami;

11. podkreśla, że należyte zarządzanie finansami, usprawnione zarządzanie przez państwa członkowskie i Komisję odpowiadające priorytetom politycznym i potrzebom finansowym powinno pozostać priorytetem na nadchodzące lata, a do realizacji tego celu należy dążyć poprzez wcześniejsze określanie priorytetów „pozytywnych” i „negatywnych”, a nie nakładanie narzucanie sobie określonych pułapów, w związku z czym uważa, że WRF powinny cechować się większą elastycznością; podkreśla, że UE stoi przed wyzwaniem (kryzys żywiołowy, energetyczny i finansowy) na niezrównaną w jej historii skalę; jest zdania, że prawdziwie wspólnotowa reakcja na te kryzysy wymaga zastosowania międzynarodowych środków prawnych i budżetowych;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42).

⁽²⁾ Pułap wynoszący 1,24 % zasobów własnych a pułap WRF oparty na szacowanym DNB UE-27 w 2009 r.

Środa, 25 marca 2009 r.

12. uważa, że ze względu na fakt, iż priorytety polityki Unii stale się zmieniają na skutek globalizacji, zmian demograficznych, rozwoju technologicznego, potrzeby zapewnienia bezpiecznych i różnorodnych źródeł dostaw energii oraz zmian klimatycznych, istotnym krokiem będzie dokonanie ponownej oceny i optymalizacji wydatków UE w celu osiągnięcia najwyższej wartości dodanej i najbardziej skutecznych działań UE;

13. jest przekonany, że większa elastyczność w obrębie działów i pomiędzy nimi stanowi bezwzględnie konieczność, aby zapewnić Unii zdolność funkcjonowania, nie tylko po to, by stawić czoła nowym wyzwaniom, przed którymi staje, ale także ułatwić proces podejmowania decyzji w ramach instytucji; oczekuje, że zgodnie z deklaracją nr 1 PMI z dnia 17 maja 2006 r. Komisja podejmie właściwie inicjatywę w tym kontekście w swoich nadchodzących wnioskach;

14. przypomina, że w pkt 21 PMI stwierdza się, iż „ramy finansowe mogą w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności, na wniosek Komisji, zostać zmienione zgodnie z pułapem zasobów własnych”; ponownie wyraża krytykę wobec nieracjonalnego zachowania Rady, która stale sprzeciwia się wykorzystaniu tej możliwości zmiany;

15. potwierdza, że oczekuje konkretnej i szybkiej poprawy wdrażania przez państwa członkowskie i Komisję polityk UE, zwłaszcza polityki spójności; stanowczo oczekuje, że wspólne zobowiązanie przyjęte przez Komisję i Radę w imieniu państw członkowskich w listopadzie 2008 r. dotyczące uproszczenia procedur (zwłaszcza Systemy Kontroli Zarządzania (MCS)) w celu przyspieszenia płatności oraz zapewnienia pozytywnych skutków dla przyjmowania budżetu na nadchodzące lata; jest gotowy do podjęcia działań politycznych i administracyjnych, jeżeli sytuacja nie ulegnie zmianie; sugeruje, że uproszczenie procedur musi być priorytetem również w innych dziedzinach, np. badaniach i innowacjach oraz polityce wobec MŚP;

16. zaznacza, że skutecznemu zarządzaniu wydatkami UE należy nadać wysoce priorytetowy charakter; zauważa również, że szczególnie istotne jest, aby fundusze przydzielane były w oparciu o obiektywne kryteria i ciągłą ocenę wyników; uznaje, że w związku z tym należy wspierać silne i skuteczne partnerstwa publiczno-prywatne (PPP);

17. ubolewa z racji niewielkich postępów w debacie nad reformą systemu finansowania budżetu UE, która wraz z kryzysem gospodarczym stała się tym pilniejsza; ubolewa w szczególności, że okazji ustanowienia systemu sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w drodze licytacji nie wykorzystano do otwarcia fundamentalnej debaty politycznej nad przeznaczeniem nowych środków publicznych utworzonych za sprawą decyzji UE; wzywa do wszczęcia tej debaty przy okazji najbliższego przeglądu śródkresowego obecnych WRF;

18. zauważa, że znaczna część celów Unii została uwzględniona przez państwa członkowskie w budżetach krajowych; nalega, aby zmobilizowane w ten sposób środki były rejestrowane i podawane do wiadomości publicznej w poszczególnych państwach członkowskich, tak aby w lepszym stopniu oszacować starania, które wszyscy podejmują, i ocenić kwoty, które należy przewidzieć w budżecie UE w dziedzinach wymagających pobudzenia lub uzupełnienia starań państw członkowskich;

Uwagi szczegółowe

19. jest zdecydowany znaleźć właściwe finansowanie dla nowych lub dodatkowych polityk, które mogą wynikać z ewentualnego wejścia w życie traktatu lizbońskiego (np. polityka energetyczna i kosmiczna, badania w ramach działu 1a; współpraca sądownicza w ramach działu 3a; młodzież, sport, polityka informacyjna i komunikacyjna, zdrowie publiczne w ramach działu 3b; pomoc humanitarna, Europejska Służba Działań Zewnętrznych w ramach działu 4);

20. przypomina, że działy 1a, 3 i 4 są już niedofinansowane w ramach obecnych WRF; podkreśla, że dodatkowe polityki nie powinny zmieniać równowagi pomiędzy głównymi kategoriami obecnych WRF ani zagrażać istniejącym priorytetom; podkreśla również, że jeżeli państwa członkowskie będą dalej nalegać na „podejście dotyczące 1 %”, nie będzie innej możliwości finansowania z budżetu nowych priorytetów, co jest nie do przyjęcia dla Rady i wywoła absolutny sprzeciw Parlamentu;

Środa, 25 marca 2009 r.

21. uważa, że zapewnienie Unii środków na spełnienie jej ambicji politycznych w obszarach takich jak bezpieczeństwo energetyczne i walka ze zmianami klimatu powinno być częścią przeglądu krótkookresowego, niezależnego od wejścia w życie traktatu lizbońskiego; jest gotowy zbadać możliwość utworzenia szczegółowego funduszu na ten cel; podkreśla, że musi to również stanowić najwyższy priorytet następnych WRF, najlepiej poprzez globalne porozumienie w sprawie sposobów finansowania polityki dotyczącej zmian klimatu; rozważa utworzenie w perspektywie długoterminowej nowej kategorii powiązania z przeciwdziałaniem zmianom klimatycznym wszystkich istotnych dla budżetu dziedzin polityki;
22. podkreśla konieczność spójności polityki w tym względzie i wskazuje na potrzebę kontroli wszystkich najważniejszych programów pod kątem zmian klimatu – w tym rolnictwa, programów spójności, sieci transportowych i energetycznych oraz programów rozwojowych;
23. potwierdza gotowość do rozpoczęcia negocjacji z Radą i Komisją na temat finansowania projektów w zakresie energetyki i sieci (łącznie szerokopasmowa) w kontekście planu naprawy gospodarczej UE;
24. podkreśla, że obecnego kontekstu spowolnienia gospodarczego nie należy wykorzystywać jako pretekstu do zwłoki, lecz przeciwnie, należy upatrywać w nim okazji do zwiększenia inwestycji w technologie ekologiczne;
25. nalega na dążenie do realizacji celu, jakim jest zwiększenie wydatków na badania i innowacje do 3 % DNB UE do 2010 r.; podkreśla, że badania naukowe, infrastruktura naukowa, rozwój technologiczny i innowacje są centralnymi elementami strategii lizbońskiej i kluczowymi czynnikami zapewniającymi wzrost gospodarczy, tworzenie miejsc pracy, trwały rozwój i konkurencyjność UE;
26. podkreśla potencjał programów w dziedzinie edukacji, kultury i młodzieży dotyczący zbliżenia Europy do jej obywateli oraz promowania różnorodności kulturowej i wzajemnego zrozumienia, oprócz roli, którą edukacja odgrywa w realizacji celów lizbońskich oraz dostosowaniu zdolności do nowych wyzwań i możliwości pojawiających się w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego oraz zmian klimatu;
27. przypomina o chronicznym niedofinansowaniu działu 4 „UE jako partner na arenie międzynarodowej”; zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosków dotyczących: finansowania w perspektywie długoterminowej celem wsparcia realizacji milenijnych celów rozwoju; zobowiązań wynikających z międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, niezależnie od pomocy rozwojowej; zapobiegania konfliktom i promowania praw człowieka i wolności podstawowych; wiarygodnej polityki sąsiedztwa; i WPZiB/EPBiO (podlegającym odpowiednim procedurom udzielenia absolutorium), aby uniknąć niekończących się negocjacji z Radą, które powtarzają się podczas rocznych procedur budżetowych; przypomina, że nowe potrzeby należy finansować za pomocą dodatkowych środków;
28. przypomina zobowiązania państw członkowskich z 2005 r. poczynione z myślą o realizacji celu zakładającego przeznaczenie 0,7 % DNB UE na oficjalną pomoc rozwojową (ODA) w 2015 r.; jest zdania, że wsparcie z budżetu UE może stanowić ważną zachętę, która pomoże państwom członkowskim w realizacji tego celu; ponawia wolę włączenia Europejskiego Funduszu Rozwoju do budżetu ogólnego celem zwiększenia przejrzystości wraz z procedurami podejmowania decyzji przy udziale i pod kontrolą Parlamentu;
29. z myślą o przejrzystości zwraca się do Parlamentu wybranego w 2009 r. o włączenie funduszy aktualnie funkcjonujących poza budżetem do zwykłej struktury budżetowej;
- *
- * *
30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.